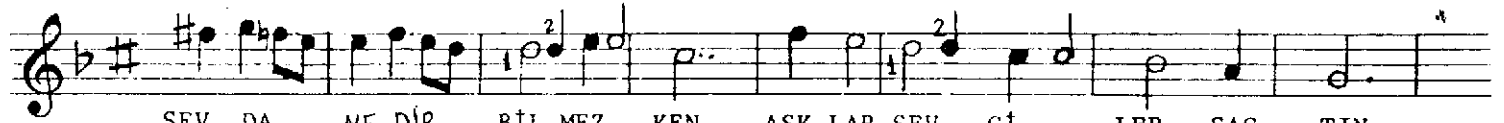

(Garip Gönülüm Yalnızken)

GA.RİP GÖN...LÜM YAL.NIZ....KEN BA..NA KAL...Bİ.....Nİ AÇ.....TİN
BEN.ĐE AŞ....KİN DU..RUR....KEN NE.DEN KAL...Bİ.....Nİ SAT.....TİN

SEV..DA NE.DİR BİL..MEZ....KEN AŞK.LAR SEV...Gİ.....LER SAÇ....TİN
GÖN..LÜM İÇ..TEN KU..RUR....KEN Nİ..ÇİN E.....LEM.....LER KAT....TİN

MEC.NUN Gİ...Bİ SEV.MİŞ....KEN LEY..LA OL...MA...DAN KAÇ....TİN
KAL.BİM SE...Nİ VU.RUR....KEN Nİ...YE EL...LE...RE AT....TİN

(S A Z) ZA..LİM

AH YAK..TİN BE....Nİ ZA..LİM AH YIK.....TİN BE....Nİ

NE ÇOK SEV..MİŞ..TİM SE....Nİ Nİ..ÇİN AL.DAT TİN BE...Nİ ..Nİ

Garip gönülüm yalnızken, bana kalbini açtın.
Sevda nedir bilmezken, aşklar, sevgiler sağtın.
Mecnun gibi sevmişken, Leyla olmadan kağıtın.
Zalim ah yaktın beni zalim ah yaktın beni.
Ne çok sevmiştim seni niçin aldattın beni.
Bende aşkın dururken, neden kalbini sattın.
Gönülüm içten kururken, niçin elemeler kattın.
Kalbim seni vururken, niye ellere attın.
Zalim ah yaktın beni zalim ah yaktın beni.
Ne çok sevmistim seni niçin aldattın beni.